

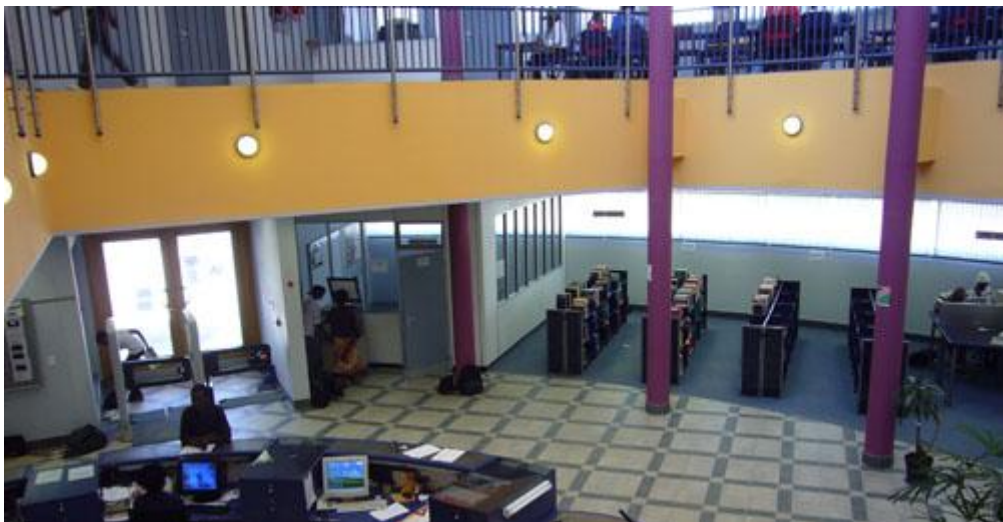
Oppilaitoskirjastoja Namibiassa

*Opiskelijakirjaston kokoelmapäällikkö **Elise Pirttiniemi** kertoo kokemuksistaan namibialaisista oppilaitoskirjastoista. Hän oleili Namibiassa 1.9.–7.12.2007.*

Namibian yliopiston pohjoisen kampuksen kirjastosta Oshakatissa Ambomaalla tuli mieleen Viikin tiedekirjasto, mutta vain ulkoapäin. Sama sininen väri ja kaareva muoto. Kuvat ovat kirjaston sisältä.

Pohjoisen kampuksen kirjasto, *University of Namibia Northern Campus*

Library, on avattu vuonna 2002. Se on avoin kaikille. Tilaa on runsaasti. Opiskelijoiden käytettävissä on 37 konetta Internet-yhteyksineen. Kokoelmat sisältävät noin 11 000 nidettä.

Yliopiston kirjasto *UNAM Information and Learning Resource Centre* (<http://www.unam.na/ilrc/index.html>) Windhoekissa on myös saanut uuden rakennuksen (kuvassa yllä). Väljät tilat näyttivät valoislilta ja toimivilta. Yliopiston kirjastoa johtaa monien suomalaistenkin tuntema **Ellen Ndeshi Namhila**. Hän kertoi, että suurin puute on osaavasta henkilökunnasta. Kirjahankintaa varten rahaa on riittävästi. Sekä kokoelmapolitiikka että hankinta-allokointi eri kampuksille tehdään keskitetysti Windhoekissa.

Uusin avattu kirjastorakennus Namibiassa on *Polytechnic of Namibia Library* (<http://www.polytechnic.edu.na/library/library.html>). Keskellä suuri valokuilu, päässä joka kerroksessa seurustelutilaa. Kuilun toisella puolella kokoelmat, toisella mikrot, atk-luokat ja lukusalit.

Polytechnicin kirjasto vaikutti lähes kadehdittavalta. Yllä kuvassa myös kirjaston kirjastoavustaja.

Ambomaalla Oshigambon lukiossa, noin 50 km päässä Oshakatista, on kaikkein uusin kirjastorakennus. Sitä ei ole vielä edes avattu.

Oshigambo High Schoolin ovat perustaneet suomalaiset lähetystyöntekijät.

Se oli ainoa lukio Namibiassa, silloisessa Lounais-Afrikassa, johon Etelä-

Afrikan apartheid-politiikka ei vaikuttanut. Huomattava osa nykyisistä Namibian päättäjistä on käynyt Oshigambon lukion. Opettajat olivat maistereita jo 1960-luvulla ja opetuksen korkea taso on säilynyt.

Oshigambon lukion kirjaston kokoelma on yllättävän iso. Se koostuu suurimmaksi osaksi lahjoituksista, valintaa ja karsintaa ei ole tehty.

Capriviin alue on köyhää, eikä koulutusta kovin paljon arvosteta. Rahanpuute näkyi selvästi. Hyllytukina oli sanomalehteen tai muoviin käärittyjä tiiliä, useita tietokoneita oli kuitenkin opiskelijoiden saatavilla (kuvat yllä).

Hyvin samanlainen kirjasto oli Rundussa, lähes 500 kilometriä lähempänä pääkaupunkia. Rundu näytti nopeasti kasvavalta kaupungilta Okavango-joen rannalla. *Rundu College of Education Library* oli hyvin järjestetty ja tilastot ajan tasalla, mutta rahaa on liian vähän kirjahankintaan.

Huonoin silti oli *Ongwediva College of Education Library*n tilanne (kuvat yllä). Toiminnan suunnittelemattomuus näkyi mm. siinä, että kirjastossa oli isohko atk-luokka suljettu kesken vuoden, koska Internet-maksuihin ei enää riittänytkaan rahaa.

Parhaiten hoidettu opettajankoulutuslaitoksen kirjasto oli *Windhoek College of Education Library and Information Service*. Nuori kirjastonhoitaja **Laimi Iiyambo** (oikealla kuvassa) oli hyvin innostunut kehittämään kirjastoa.

Hän sai paljon tukea Collegen rehtorilta. Laimi oli päättänyt, rehtorin tuella, perustaa tänä vuonna kirjastotoimikunnan, johon tulisi edustaja collegen jokaisesta osastosta. Tämä toimikunta tulisi yhdessä kirjastonhoitajan ja rehtorin kanssa päättämään kirjahankinnoista. College-kirjastoissa, Ongwedivaa lukuun ottamatta, annetaan orientoivaa opetusta.

Windhoekissa suunniteltiin opetuksen aloittamista myös toisen vuoden opiskelijoille. Windhoek oli myös ainoa college-kirjasto, jossa kokoelmia oli karsittu.

Okahandjassa, vajaa 100 kilometriä Windhoekista pohjoiseen, on *National Institute for Educational Development* (NIED, Suomen Opetushallitusta vastaava virasto) ja sen Resource Centre (kuva keskuksesta alla).

Tämäkin kirjasto on avoin kaikille. Kirjakokoelma oli hyvin pieni, mutta silti kirjastolla on oma kokoelmapolitiikka ja budjetti. Kirjojen lisäksi kokoelmissa oli audiovisuaalista aineistoa.

Ainoa yleinen kirjasto, jossa viime vuonna kävin, oli Oniipassa *Auala ELCIN Library* (kuva yllä). Oniipa on Namibian luterilaisen kirkon keskuspaikka, noin 40 kilometriä Oshakatista kaakkoon. Nimi Auala tulee Namibian luterilaisen kirkon ensimmäisen piispan Leonard Aualan mukaan. Kirjasto oli täynnä hiljaa tehtäviään tehneitä koululaisia. Kirjastonhoitaja joutui jopa antamaan oman tuolinsa viimeisenä tulleelle opiskelijalle, kaikkien istuinten oltua jo käytössä. Aualan kirjasto on kirkon omistama, mutta valtion kanssa oli juuri allekirjoitettu sopimus, jonka perusteella valtio osallistuisi kirjaston tukemiseen. Kirkolla ei ole ollut varoja, joten kaikki kirjat olivat tulleet lahjoituksina. Se kyllä näkyi. Kaikki lahjoitukset ovat hyllyissä. Vietin yhden iltapäivän tekemällä paikanpäällä hakuteoskokoelman karsintaehdotuksia. Lämmintä oli +40 astetta ja hiki virtasi.

Koululaisten lisäksi Oniipassa on asiakkaina sairaanhoito-opiskelijoita läheisestä Onandjokwen sairaalasta sekä opettajia kaikista kolmesta lähellä olevasta koulusta. Kun kävin muutama vuosi sitten edellisen kerran Aualan kirjastossa, silloin oli yksi tietokone ja Internet-yhteys toimi noin kerran viikossa. Nyt kirjastossa ei ole Internet-yhteyttä ja konekin oli varastettu.

Teksti:
Elise Pirttiniemi
Opiskelijakirjasto
(Namibiassa 1.9. – 7.12.2007)

Kuvat:
Elise ja Juhani Pirttiniemi

